

копринено платно, лежеше царицата — малко бледна и морна — съ радостна усмивка на устнитѣ. Свекърва ѝ показваше на всѣка гостенка новородения младенецъ и нѣжно допираше старческитѣ си сбръчкани устни до тъмно-аленитѣ детски бузки.

— У насъ — разправяше Зоя — когато Августата разбере, че е дошелъ часа, я завеждатъ въ една стая, която цѣла е покрита съ червенъ порфиръ и златна мозаика. Тамъ, върху скъпоценно императорско легло отъ диосфиръ, сребро и злато тя се освобождава. Всички деца родени въ порфирната стая се наричатъ порфирородени. По това се отличаватъ отъ незаконнитѣ деца на василевса.

— Ами — нима василевсътъ има деца и отъ други жени? — попита наивно очудена жената на Драгота.

Зоя се изсмѣ.

— Разбира се, това всѣки го знае, дори и Августата. Тѣзи деца, ако сѣ момичета, после ги омѣжватъ за знатни велможи, или чуждоземни князе.

Глухъ шѣпотъ и сподавенъ смѣхъ плъзна между боярскитѣ.

— Така е — добави Зоя — когато василевсъ Андроникъ избѣга съ трирема отъ Визансъ, взе съ себе си жена съ Ана и наложницата си Марантикѣ.

Две жени донесоха бакърено корито съ гореща вода. Старата царица сама разпови младенеца и тържествено го потопи. Баячкитѣ изрекоха тежки заклинания срещу триж-проклетия сатана и всѣкакви бѣсовси измами, натопиха не-вѣнчета и цѣлебни билки въ водата и призоваха благословията на пресвета Богородица, чудотвореца Димитъръ, блажения отецъ Иванъ, добритѣ нарѣчници и Божието опълчение. Следъ това облѣкоха детето въ чисти дрешки, сложиха му сърменъ повой и на червената му копринена шапка гостенкитѣ закачиха скъпи подаръци: сребърни грошове, тежки златици, жълти перпери съ звезда и трандафилъ, бѣли аспри . . .

Белотовица затѣкна една елмазена пряска и подари ониксова купа, обсипана съ каланти. Женитѣ я изгледаха съ блеснали отъ завистъ очи, ноздритѣ имъ жадно поглѣ-